

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 181

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Brigadiri šeste smjene su do posljednjeg dana neumorno radili na jednom od najtežih objekata pruge drugog kolosijeka — sistemu tunela Sikola. Bitka sa stijenama u kojima treba napraviti četiri prolaza za tračnice drugog kolosijeka je bila nepoštudna. Uradilo se mnogo, ali je ostalo dosta posla i za brigadire oktobarske smjene

PJESMA IH JE ISPRATILA

Zagrebačkih šesto šest odsto

Posljednjeg dana na trasi u septembarskoj smjeni brigadiri ORB »Trinaesta proleterska Rade Končar« iz Zagrebačke armijske oblasti istovarali tucanik i ostvarili učinak od 606,54 odsto

ZAVIDOVIĆI, 29. SEPTEMBRA — Jutro je. Čuje se pjesma: »Oj drugovi, jel vam žao, rastanak se primakao...«.

Pjesma odzvanja Omladinskim naseljem i Zavidovićima. Najavljuje kraj šeste smjene Akcije »Šamac — Sarajevo 78«. Riječima brigadiri kazuju da uskoro napuštaju Naselje, drugi kolosijek, da se rastaju drugovi. Ipak, ne zaboravlja se, iako je kraj blizu, ni na posao. Treba ga nastaviti, što više uraditi kako bi kolosijek na vrijeme bio dovršen.

Neka se ovako nastavi

Posljednji dan se tek nazirao kada su brigadisti, u četiri sata, bili na nogama. Prvi jutarnji zraci teško bi se probijali kroz maglu koja je obavijala Naselje. Radilište je čekalo, na vrijeme se nije obaziralo. Krenuli smo sa brigadirima na njihov novi radni zadatak. Na brigadirskoj stanici kao i u njihovom vozu pjesme i šale. Putujemo vozom bez voznog reda i bez izgrađenih željezničkih stanica. Tamo gdje se radi i gdje staje brigadirski voz, stigosmo oko sedam sati. Nakon traserskog rasporeda brigadiri su se latili posla. Oni,

pripadnici »Trinaeste proleterske brigade Rade Končar« dobiše zadatak da istovare i rasplaniraju tucanik. Dok su radili, razgovarali smo sa njima. Bilježili njihove riječi, i ne sluteći da će baš oni danas oboriti rekord svih dosadašnjih brigada koje su boravile u Omladinskom naselju Zavidovići.

— Čini mi se da smo se tek sada uhodali, a već je kraj. Momci nisu umorni. Njihovom elanu i zamahu teško se šta može suprotstaviti. Ako ovako nastave i naredne smjene, pjesma koju pjevamo »Šamac — Sarajevo, to je naša meta, izgraditi prugu još ovoga ljeta« biće u potpunosti realizovana — kaže nam traser Brigade Milan Bogdanović.

Rad i požrtvovanost oduševili su takođe i Čedu Puškara, vojnika brigadiru:

— Gotovo je nemoguće objasniti sa kakvim se zanosom i poletom radi na drugom kolosijeku. Svi želimo da uradimo što više. Niko nas ne tjera na to. Lična odgovornost i entuzijazam dolaze sami po sebi.

Presretni rekorderi

Veče je. Slavlje u Naselju. Nakon sabiranja rezultata saznalo se da je ostvaren novi rekord, Brigada »Trinaesta proleterska Rade Končar« iz Zagrebačke armijske oblasti ostvarila je učinak od 606,54 odsto. Svi slave. Rekord brigadira — vojnika istovremeno je i pobjeda cijelog Naselja, cijele šeste smjene.

Ponovo razgovaramo sa istim i novim sagovornicima.

Milan Bogdanović:

— Šta da kažem. Presrećan sam. Vidjeli ste i sami sa kakvim se entuzijazmom radilo. Istovarili smo tucanik kao da smo juče došli na prugu.

Čedo Puškar:

— Iako smo se dogovorili da pokušamo oboriti rekord, mislio sam da on neće biti ovoliki. Uspjeli smo.

Presrećan je i komandant Brigade Stjepan Jagić:

— Dogovorili smo se da imamo interni udarni dan i da oborimo rekord prethodnih brigada. Sve smo to ostvarili. Dok smo istovarali tucanik, nije bilo pauze. Pušači su bili bez cigareta. Rekord je tu, ali mi ipak želimo da ga naredne smjene nadmaše.

I vojnici — brigadiri, inače reprezentativci u rukometu i atletici, Mihajlo Bojović, Zoran Radovanović, takođe su učestvovali u obaranju prethodnih i stvaranju novog rekorda:

— Danas smo dokazali da nema nemogućeg. Svaki zadatak se može uraditi. A zar to nije najveća garancija za prugu i za budućnost naše zemlje.

Izet KALKAN

Уздигнутих руку аплаудирало се Анцији и успјесима

БРИГАДЕ
У СТРОЈУ

Пруга их је очарала

Радосни и поносни на учинак, али растанак је стигао пребрзо ◇ Пјесме, аплаузи и обећања — поново виђење на акцијама ◇ Бригадирима говорила Јадранка Ласетовић, члан Секретаријата Предсједништва РК ССОБиХ

ЗАВИДОВИЋИ, 29. СЕПТЕМБРА — Киша и бригадири. Заставе и пјесме. У Насељу двострука слика: веселе и сјета. Радосни су бригадири јер су са великим успјехом заокружили једномјесечни посао. На лицима туга, а у очима сузе, јер се растају једни од других, а сви од најљепшег, од Бригадирског насеља, живота и рада.

Синоћ је било свечано затварање шесте смјене. Након мјесец дана проведених на изградњи другог колосијека поново су се у свечаном строју, високо уздигнутих застава нашле све бригаде. Киша лије, али јој пркосе. Од павиљона до трпезарије, гдје је одржана свеча-

ност, корачају бригадири одважно и лагано. Као да хоће јесењим прохладним и крупним кишним капима казати да им не могу ништа. Њима који и јаче и теже савлађују, док граде пругу. Побједили су и кишу. Није им омела славље. Једино им је помогла да сакрију сузе са којима се мијешала.

Сви су у ставу мирно. Команданти бригада подносе рапорт дежурном команданту Насеља Изудину Бећиревићу. Овај стасити младић из Зворника обавјештава команданта Насеља Аднана Кресу да су све бригаде и сви бригадири у строју и да свечаност може почети. Мијешају

је поздрави бригада, пјесме и аплаузи. Говори командант Насеља. Послије њега бригадирима се обраћа Јадранка Ласетовић, члан секретаријата Предсједништва Републичке конференције Савеза социјалистичке омладине БиХ. Вршњакиња ових из строја прича им о поратном и садашњем добровољном раду, о значају тог што они граде.

За микрофоном је и бригадирка Штефанија Зубић, предсједница Скупштине смјене Насеља. Обавјештава бригадире о одлуци Скупштине да су све бригаде испуниле норме и да су четири пута ударне. За успјех у друштвеним активностима бригадама су додијељене по

двје Повеље. Најуспјешније бригаде добиле су и још једно признање. Бригадама »Фамос« из Сарајева, »Филип Кљајић Фића« из Зворника, »13. пролетерска Раде Кончар« из Загребачке армијске области и »Серво Михаљ« из Зрењанина добиле су признање »Заставу омладинске пруге Шамац — Сарајево 47«.

Читањем поздравног писма другу Титу, Козарачким колом и пјесмама, завршено је свечано затварање шесте смјене. Отишли су једни, а долазе други. Наставља се изградња другог колосијека.

И. КАЛКАН

СА СВЕЧАНОСТИ У НАСЕЉУ ДОБОЈ

Бригада са седам застава

Сви су синоћ били у чврстом загрљају ◇ Дјевојке и младићи, пионери и ветерани запјевали су громогласно: Кунемо се нашем Титу другу, до новембра изградити пругу

ДОБОЈ, 29. СЕПТЕМБРА — Опет су били сви у свечаном строју. Баш као и прије 30-так дана, један до другог — бригадисти из седам бригада. И киша, као да је осјетила топлину која их сада веже, тако је пљуснула да се ни око није могло отворити, па су збијени у друштвеним просторијама сви били у једном, чврстом загрљају, у једној бригади са седам застава.

Орила се пјесма градитеља, пјесма поноса и побједа.

Дјевојке и младићи, пионери и ветерани из Кладња, Копра, Ливна, Земуна, Алибунара, Беле Црк-

ве, Ковина, Вршца, Какња и Мркоњић-Града, запјевали су громогласно: »Кунемо се нашем Титу другу, до новембра изградити пругу; кунемо се у зјеницу ока, да ће пруга бити прије рока...«

У то обећање бригадисти шесте смјене из насеља Добој, која је синоћ свечано затворена, уградиле су просјечно остварени учинак на градилишту од 174,2 одсто. Довољно за четвороструко ударништво, за бројне похвале и признања. На основу постигнутих резултата у радним и друштвеним активностима у којима се уз вриједне успјехе продуб-

љивало и ширило братство и јединство, равноправност и заједништво, другарство и пријатељство, Скупштина смјене Насеља, је за признање ССОЈ, Плакету »Вељко Влаховић« предложила ОРБ »Акиф Шеремет« из Кладња, а признање РК ССОБиХ бригаде »Акиф Шеремет« и »Павле Цевер«. Застава »Омладинска пруга Шамац — Сарајево 47« додијељена је бригадама »Акиф Шеремет« »Павле Цевер« и »Јужнобанатском партизанском одреду«.

Поздрављајући бригадисте у свечаном строју, командант насеља Неџиб Османовић, изразио је увјерење да ће све оно што је остало иза вриједних руку — у тунелима, на праговима, у билтенима и радио-емисијама или неком од бројних предавања — у слици и ријечи — бити велика гаранција за успјешно извршавање свих задатака који младе градитеље чекају у мјестима из којих су дошли на акцију. Сва сазнања стечена у изградњи другог колосијека треба сада у властитој пракси преточити у искуство, у пре галачки рад којим се подижу нови објекти и постижу нове побједе.

— Данас, када на завршетку смјене заједно прослављамо ваше успјехе, убијеђен сам да дијелим ваше мишљење и осјећање ако каже да ћете наставити са вашим напорима, на вашим радним мјестима као про извођачи и самоуправљачи, ђаци и

студенти, тамо гдје будете живјели и радили — рекао је између осталог Јусуф Алагић, делегат ССРН БиХ, поздрављајући бригадисте у име друштвено-политичких организација и органа Републике.

Тамо гдје буду радили и живјели млади градитељи, пионери и ветерани са другог колосијека Омладинске пруге, цвјетаће побједе. Није хтијење изражено само у обећању да ће пруга бити завршена прије рока, није то само излив тренутног акцијашког заноса, то је излив снаге младости, непресушне, младости непоколебљиве и јединствене. У поздравном телеграму другу Титу срцем су исписане ријечи: »Спремни смо да идемо даље, да радимо више, за себе и будућност, за домовину, срећну и достојанствену, с Тобом и свима нама заједно...« Док је Адем Силајдић, бригадир из Какња, читао поздравни телеграм двораном се орила пјесма завјета Титу и Партији.

Свечаност затварања шесте смјене у насељу Добој којој је присуствовао Драшко Поповић, предсједник Друштвено-политичког вијећа Скупштине СР БиХ, окончана је Козарачким колом, колом јединства, братства и заједништва. Та топлина младости, која зрачи из свих срца, јача је од кубика и процената, бетона и брда... може и хоће и више од обећања.

Б. ТОМИЋ

IZ BRIGADIRSKOG NASELJA U ŽEPČU

Mladost je slavila

Septembarska smjena je duboko zašla u drugu polovinu Akcije što je bio i podstrek za izuzetno zalaganje ♦ Učesnike svečanosti pozdravio Muhsin Nalić, član Predsjedništva Republičke konferencije SSRN BiH

ŽEPČE, 29. SEPTEMBAR — Sinoć su se, posljednji put, na okupu našli svi učesnici šeste smjene ORA »Šamac — Sarajevo« iz Omladinskog naselja Žepče. Kiša je još jednom pokušala da doskoči brigadirima, onemogućivši da se završna svečanost održi na ljetnoj pozornici, pa su se svn brigade i mnogobrojni gosti okupili u trpezariji. U malom prostoru našla se sva mladost. I posljednji put sve zastave na okupu. pozdravi i pjesme iz hiljadu grla...

Protječnih mjeseci dana radilo je na ovoj dionici 935 djevojaka i mladića, pionira i veterana, svrstanih u 10 ORB. Večeras se postrojavaju u svečani ešalon. Komandanti predaju raport. Svaka brigada — jedna mala istorija. Komandant Naselja, Pero Dr-ljača pozdravlja brigadire i zahvaljuje se na njihovom velikom doprinosu izgradnji drugog kolosijeka. S nestrpljenjem se očekuje i zvanično proglašavanje rezultata. Ova smjena je duboko ušla u drugu polovinu Akcije, što je svim učenicima bilo veliki podstrek za izuzetno zalaganje. Za ostvarene rezultate na radilištu sve brigade su proglašene po drugi put redovno udarnim. Prosjek druge dekade iznosi 183,74. Na radilištu je ostvareno

101.373,16 norma-časova, a 55.498,52 efektivnih časova. Na udarnom danu druge dekade ostvaren je prosječan učinak od 236,48 odsto. Ukupan prosjek šeste smjene je 192,33 odsto.

Veliki trenutak je došao. Za najbolju brigadu u šestoj smjeni proglašena je ORB »Konjuh« iz Živinica sa rezultatom 265,78. Drugi su »Heroji Romanije« sa Sokoca, a treći »Pet mladih« iz Sarajeva. Ove tri brigade na svojim zastavama večeras su prikacile najveće priznanje »Zastavu omladinske pruge Šamac — Sarajevo 47«. Priznanje RK SSO BiH pripalo je takođe brigadirima iz Živinica i Sarajeva.

Brigadirima iz Živinica najdraže priznanje je svakako Plaketa »Veljko Vlahović« koju dodjeljuje Konferencija SSO Jugoslavije.

Povelju društvenih aktivnosti po drugi put su dobile sve brigade šeste smjene u Omladinskom naselju Žepče.

U ime organizatora i domaćina Akcije, sve učesnike pozdravio je Muhsin Nalić, član Predsjedništva RK SSRN BiH i zaželio im još mnogo radnih pobjeda na akcijama poput ove.

G. JOVANOVIĆ

Skupština

Skupština smjene Akcije »Šamac — Sarajevo 78« jednoglasno je usvojila prijedloge o priznanjima brigadama šeste smjene. Najviše samoupravno tijelo je uzimalo u obzir svaki poen koji je uticao na dodjeljivanje priznanja.

(Snimio: S. HONDO)

OMLADINSKO NASELJE U NEMILOJ

Najuspješnija smjena

Brigadiri septembarske smjene ostvarili visok učinak, uz isto tako zapažene rezultate u društvenim aktivnostima ♦ Prelazna zastava Akcije »Šamac — Sarajevo« pripala Brigadi »Sedmi novembar« iz Banovića

NEMILA, 29. SEPTEMBRA — Na svečanosti povodom zatvaranja šeste smjene bilo je izuzetno svečano i nezaboravno. Kada su poslije proglašavanja rezultata napustile Naselje u Nemili ORB »Rade Končar«, Zagreb, »Milan Ilić« Arandelovac i »Kuzman Josipovski« Prilep, pale su i prve suze. I eto još jedan dokaz da se ovdje nije samo bila i dobivala bitka za nove kubike i kilometre, već kalilo bratstvo i jedinstvo, jačalo zajedništvo. A kada se prolomila brigadirska pjesma: »Od Doboja do Zenice grada — prugu grade hiljade brigada« i »Republiko gdje su ti brigade — otišle na prugu da izgrade«, prolomio se spontani aplauz, onako kako to znaju i umiju brigadiri. U prvoj dekadi, kao što smo već pisali, najuspješnija je bila ORB »Sedmi novembar« iz Banovića. U drugoj dekadi najuspješnija na trasi je Brigada »Savo Vujanović Žučo« iz Srpa koja je prvi put učestvovala na radnoj akciji. Rezultati druge dekade — društvene aktivnosti:

ORB »Sedmi novembar« Banovići 9,75 — »Savo Vujanović Žučo« Brbac 9,46 »Rade Končar« Zagreb 9,24 — »Milan Ilić Čiča« Arandelovac 9,17 i »Kuzma Josipovski« Prilep 9,31, Radne aktivnosti: »Savo Vujanović Žučo« 288, odsto, »Sedmi novembar« 273, »Rade Končar« 221, »Milan Ilić Čiča« 177, »Kuzma Josipovski« 147 odsto.

Prosjek Naselja u Nemiljoj u drugoj dekadi bio je 229 odsto, a to je po ocjenama, do sada, najuspješnija smjena, koja je radila na dionici pruge od Zenice do Begova Hana, u dužini od 14,5 kilometara. Najviše priznanje i pohvale dobili su brigadiri ORB »Sedmi novembar« iz Banovića. Njima je pripala i prelazna zastava Akcije. »Sedmi novembar« je predložen za Plaketu »Veljko Vlahović« i republičko priznanje SSO, kao i ORB »Savo Vujanović Žučo«. Zastavu omladinske pruge »Šamac Sarajevo« dobile su omladinske radne brigade »Sedmi novembar«, »Savo Vujanović Žučo« i »Rade Končar«. U ukupnom plasmanu u Naselju Nemila, u šestoj smjeni, prva je ORB »Sedmi novembar«, a za tim slijede »Savo Vujanović Žučo« »Rade Končar«, »Milan Ilić Čiča« i »Kuzma Josipovski Pitu«. Interesantno je da su drugog udarnog dana sve brigade ravnopravno podijelile učinak na trasi i tako ostvarile prosjek od 233,27 odsto, što im je donijelo udarništvo.

Brigadirima je u ime Republike čestitao na postignutim rezultatima i zaželio im uspjeh u budućem stvaralačkom radu Jusuf Alagić, delegat u Skupštini BiH. Alagić je i proglasio smjenu zvanično zatvorenom.

M. ĐULAN

BRIGADE ODLAZE

Oj, drugovi

DOBOJ, 29. SEPTEMBRA — Pjesma je zaustavila kišu, a prosula suze. Brigade odlaze... Smjena je prohujala, ostale su uspomene, divne ljudske zbirke.

Sinoć je iz Doboja prva krenula koperska brigada. Za njom su pošle zemunska i banatska. Sve do perona ostao je neizbrisiv trag, trag čvrstih

koraka mladih graditelja koji dio sebe ostaviše na trasi drugog kolosijeka. Iz nabreklog srca tekla je pjesma iz bistrih očiju suze rastanka.

Mladen Šalinački, veteran iz banatske, plakao je kao dijete. Svi su ga ovdje zvali »Čale«. Rasplakao se, kao da radost budi nepovrat.

— Sve su to bila moja deca, dobra, lepa deca, reče tihim glasom, tužno gledajući Naselje koje ostavlja sedmoj smjeni.

Mašina je pisnula, pjesma se završila »Oj, drugovi, jel vam žao...«

Voz krenu, brigade odoše, ostaše uspomene, divne ljudske zbirke.

B. TOMIĆ

LIKOVİ SA TRASE

Željela je da bude saobraćajac

NEMILA, 29. SEPTEMBRA — Štab ORB »Savo Vujanović Žučo«. Sjedinio sa komandantom Mirkom Gojićem i Rankom Šipkom, nastavnikom iz Srpa. Razgovor svakodnevni — o brigadama i brigadirima,

— Da li ste možda čuli za djevojku koja je ovdje najbolja, ne samo na trasi, već u svim sportskim disciplinama — pita Ranko Šipka.

Vrata se otvoriše. U sobu ude mlada i simpatična djevojka. Komandant nam je predstavi. — To je naša Sladana. — Poteče spontani razgovor.

— Imam 18 godina. Rođena sam u Gornjoj Lepenici u devetočlanoj porodici. Završila sam Osnovnu školu u Srpcu. Razrednik mi je bio Ranko Šipka.

— Sladana je bila odličan učenik i žao mi je što nije nastavila školu — veli Ranko.

— Moja najveća želja, poslije osmogodišnje škole, bila je da postanem saobraćajni milicioner — dodaje Sladana. Sladana ne voli da priča o sebi. Ali su njeni drugovi i drugarice ispričali najkraću priču o djevojci kojoj na trasi i kod kuće nije ravan ni muškarac. Ona kosi, kopa, zida, obara stabla... Treći, igra najbolje rukomet, odbojku, fudbal. To je tačno — potvrđuje Sladana. Ali na žalost još uvijek nisam zaposlena. Za sada pomažem roditeljima na imanju. Vjerujem ipak da ću uskoro dobiti i radnu knjižicu o kojoj sanjam. To je eto najkraća priča o 18-godišnjoj Sladani Milanković. B. Đ.

Уручене награде за литерарне радове бригадира шесте смјене

Радост добитнице

На свечаности поводом затварања шесте смјене уручене су и награде листа »Омладинска пруга«. Бригадири су у току септембра писали текстове о бригадирском животу, који су објављивани у листу, а жири је одабрао најуспјешније литерарне покушаје.

У Бригадирско насеље Завидовићи стигла је прва награда — те левизор, а припала је бригадирки Иванчици Полак из ОРБ »Велко Влаховић« Загреб, која је рекла:

— Пресрећна сам, а нисам ни сањала да бих могла освојити тако вриједну награду. Свој рад сам на писала једног дана кад сам се вратила са трасе, инспирисана друговањем на радилишту, под насловом »Ми, пријатељи«. Није ми први пут да читам дневник »Ослобођење«, али ћу од сада редовније завиривати у његове рубрике и покушати да сарађујем — казала је Иванчица.

У ритму срца

ДОК ГЛЕДАМ ТВОЈ ЖУТИ
ПУЛОВЕР
НА ИЗМАКУ КОЛОСЕКА
ПРОБИЈЕН ХОРИЗОНТ
ЈОШ ЈЕДАН НАПОРАН
ВАГОН

ДЕОБА ЉУБАВИ И
ОДРИЦАЊА
КРИК УСАМЉЕНОГ КАМЕНА
ТУЦАНИКА

ПРОБИЈА КОСТИ
ПЛАВУШО ОПРОСТИ...
КИШО МЛАДОСТИ НИСИ ВИЧНА
ГЕНЕРАЦИЈИ РАДА,
СПРЕМНОСТ, ЉУБАВ И
СНАГА

ИЗНАД СВЕГА.
УТИХНИ ЗА ТРЕНУТАК
СРЦЕ,

СТИСНИ КРВОТОК
ЉУБАВИ,
ЛУПЊАВО АЛАТА
СПРЕМИ СЕ ЗА ОДМОР, УТОНИ
У САН ВАТРЕ

МЛАДОСТИ.
КОНАЧНО ГЛЕДАМ СУНЦЕ
КРОЗ ПЛАВЕ КОСЕ
ЦВЕТА АКЦИЈЕ... О
ПЛАВУШО

ОСТАЈЕ ТАКО
МОЖДА БЕЗ ВЕЗЕ ЈЕР ЈЕ
КРАТКО.

УСТАНИ И КРЕНИ.
ПОРУКЕ У ТЕБИ РАСПЛАМ-
САЈ ДО ВАЗНЕСЕЊА.
Предраг-Пеђа МИЉКОВИЋ

ЗАПИС СА МОСТА БРОЈ ЈЕДАНАЕСТ

Темељи у матици ријеке

Специјалци су копали бунаре за уграђивање стубова, Босна их је засипала, али су бригадири победили

◆ Казивања двоструких ударника о мосту и другарству

ДОВОЈ, 29. СЕПТЕМБРА — Завршени су бунари на мосту број једанаест. Остаци старог моста нису могли да одоле најезди омладинских мишица. Камени блокови, пречника од једног метра, огромне греде — издубљене у муљу — у таквим радним увјетима радиле су двије специјалне бригаде. На крају ове смјене, команданти те двије групе добили су двоструко ударништво. Аутор ових редова био је неколико пута на мјесту на којем су се копали бунари. Увјети рада били су изузетно тешки. У води, блату, на терену, на којем је било 30 година сметлиште, радиле су специјалци у двије смјене, као један.

Ни ријена није препрека

Успјели су у својим намјерама — да ископају оба бунара. Требало се спустити 12,5 метара испод нивоа ријеке Босне, — толика је дубина бунара, а ископати их у омјеру шест са седам метара.

Није их могла задржати на њиховом путу ни велика ријека Босна,

која се тихо и подмукло ваљала покрај њих сво вријеме док су радили. Ускакала је Босна у бунар са десне обале, напунила га водом, али омладинци-специјалисти нису жалили се бе. Избацили су воду.

Нису се дали Босни. Стискајући зубе и зарицали се да ће побједити. Када су напуштали градилиште, посљедњи дан, гледали смо како им се лице окреће тамо гдје су се борили са Босном, кишом и блатом, мјесец дана. Осмијех на лицима као да је говорио побједисмо те, ријеко Босно.

Разговарамо са командантима двије специјалне групе: Драганом Младеновићем и Боривојем Ђурановићем — двоструким ударницима.

— Како се постаје двоструки ударник? Питамо Драгана Младеновића, бригадира ОРБ »Јозо Шћурла« из Земуна.

— Мој отац је био 1955. године на Ауто-путу »Братство-јединство«. Причао ми је често како је његова генерација радила. Дошао сам овдје да радим колико могу. Сада ћу ја причати оцу како смо сви ми ради-

ли, ударнички на мосту број једанаест — прича нам Драган Младеновић.

— Нас деветорица смо радили у смјени као један. Давали смо све од себе. Ово двоструко ударништво није признање само мени, него и мојим друговима из групе. Дијелили смо и добро и зло, нас девет, у бунару мјесец дана — прића Боривоје Ђурановић, бригадир ОРБ »Павле Џевер« из Мркоњић-Града.

Доћи опет у Босну и на акцију

Пошто одлази у Земун, питамо Драгана Младеновића какве успоме не носи из Босне, са Акције.

— Кад год будем могао, доћи ћу опет у Босну на акцију. Одушевило ме је братство и јединство. Гостољубиви су овдје људи. Долазили су нам старији да виде шта и како раде омладинци. Бодрили су нас да истрајемо. Остаће ми заувјек у сјећању дан када је један старији човјек, бригадир са ове пруте 47. године, довео

своје унуке пред наш бунар и рекао им:

— Када они заврше, ви наставите да изграђујете овако нашу земљу — каже Драган.

Драган Младеновић одлази кући у Земун. Чека га посао. Боривоје Ђурановић неће ићи у своје родне Шеховце крај Мркоњић-Града. Ријешено је да остане на Акцији до краја.

Питамо боривоја да ли ће опет радити на специјалним пословима.

— Поново ћу радити на тим пословима, али тражићу трећу смјену.

— Зашто, питамо га.

— Како бих имао више времена да се упознам са друговима. Када сам био друга смјена мало сам другова упознао. Док су они били на траси, нас деветорица смо били у Населу. Када би се они враћали, ми бисмо одлазили на посао. Зато сада желим да се упознам са што више другова — завршава разговор Боривоје.

Остаће у успомени ријека Босна и осамнаест бригадира који су ударнички копали бунаре за мост број једанаест. С. ЊАГУЉ